

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل سبک شعری جبران خلیل جبران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مرتضی براری ریسی - عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ولایت ایران شهر مری

خلاصه مقاله:

سبک یا شیوه نگارش، از موضوعاتی است که از دیرباز مورد توجه ناقدان بوده و ریشه آن را می توان در آثار ناقدان روم و یونان باستان مشاهده کرد. این دانش در قرن بیستم، مانند فنون دیگر ادبی تحت تاثیر زبان شناسی قرار گرفت و رنگ و بوی تازه اییافت. سبک شناسی دانشی است که مخاطب را در ارزیابی و درک بهتر اشعار کمک می کند. جبران خلیل جبران، از جمله شاعران مکتب رمانتیسم و معاصر است که در مضمون و قالب شعری دعوت به نوآوری کرد و شعرش را در خدمت اجتماع قرار داد. وی، علاوه بر نوشته هایش، در شعر نیز دارای سبک خاص است که در این راه از شاعران غرب تاثیر پذیرفته است. در این مقاله سعی بر آن است تا با تکیه به برخی از اشعار جبران خلیل جبران، سبک وی در سطوح سه گانه زبانی، فکری و ادبی مورد شناسایی قرار گیرد. گفتنی است که آهنگ و موسیقی دلنشین، عاطفه صادقانه، زبان شعری جدید با استفاده از الفاظ ساده و تعابیر زیبا، تصاویری شعری جدید در غالب انواع صور خیال و غیره از مهم ترین شناسه های سبک این شاعر رمانتیسم است.

کلمات کلیدی:

سبک، سبک شناسی، شعر، جبران خلیل جبران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605088>

